

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Vergadering van de Permanente Commissie
van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Parijs, 13 maart 2009**

De Permanente Commissie(*) van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa vergaderde op vrijdag 13 maart 2009 in Parijs op uitnodiging van de *Assemblée nationale*.

60e Verjaardag van de Raad van Europa

De adjunct Secretaris-generaal, mevr. Maud de Boer-Buquicchio, gaf een overzicht van de activiteiten die de Raad overweegt te organiseren in het raam van zijn 60e verjaardag (die samenvalt met de 50e verjaardag van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens): een officiële verklaring tijdens een plechtige zitting van het Ministercomité in mei in Madrid, de uitreiking van de 1ste Prijs voor de rechten van de mens van de Assemblée tijdens de junizitting, concerten, debatten, ...

Tijdens de gedachtewisseling hebben verschillende leden erop gewezen dat het niet zozeer een herdenking betreft, maar dat de activiteiten veel meer op de toekomst van de Raad van Europa gericht moeten zijn.

De parlementsleden hebben erop gewezen dat het belangrijk is de jeugd bij de vieringen te betrekken. Verschillende leden hebben ook de klemtoon gelegd op de organisatie van activiteiten in de nationale parlementen van de Lidstaten zelf.

* * * * *

(*) De Permanente Commissie is samengesteld uit het Bureau (de voorzitter van de Assemblée, de 20 ondervoorzitters, de voorzitters van de vijf politieke fracties en de commissievoorzitters) en de voorzitters van de nationale delegaties. Gewoonlijk vergadert zij ten minste tweemaal per jaar en heeft zij als belangrijkste opdracht te handelen in naam van de Assemblée wanneer deze laatste niet in zitting is.

Tijdens de vergadering heeft de Permanente Commissie, in naam van de Assemblee, unaniem volgende teksten goedgekeurd:

Milieu en gezondheid: voor een betere preventie van de gezondheidsrisico's verbonden aan het milieu (Aanbeveling 1863)

De Assemblee stelt alsmaar meer verbanden vast tussen milieuvervuiling en steeds duidelijker wordende gezondheidsrisico's. De pathologieën die te maken hebben met het milieu beperken zich niet langer tot ademhalings-, hart- en vaatziektes of tot bepaalde vormen van kanker. Van andere chronische en opduikende ziektes wordt eveneens aangenomen dat er een verband is met het milieu. Dat is meer bepaald het geval voor aandoeningen van het afweersysteem, neurologische ziektes, storingen van het voortplantings- en van het hormonale systeem.

De Assemblee betreurt dat er ondanks het voorzorgsprincipe nog steeds een gebrek aan reactie is tegenover gekende en opduikende milieu- en gezondheidsrisico's, alsook een bijna systematische achterstand inzake de goedkeuring en de concretisering van efficiënte preventieve maatregelen. Zij meent dat het aan de politieke overheden is om op te treden ter voorkoming van ziektes of gezondheidscrisissen, meer bepaald door een preventiebeleid te voeren, vooral dan op het vlak van de productie en verwerking van consumptieproducten.

De Assemblee roept ook op tot de erkenning van de milieugeneeskunde als nieuwe transversale medische wetenschap en tot de ontwikkeling op Europees niveau van op elkaar afgestemde (permanente) vormingsprogramma's voor geneesheren en studenten.

Het mobiliseren van parlementen voor de ontwikkeling van Afrika (Resolutie 1656)

Het Nieuwe Partnership voor de ontwikkeling van Afrika (NEPAD) is een politiek initiatief dat in 2001 werd opgestart door Afrikaanse leiders voor de bevordering van de vrede, de veiligheid, de democratie en het goed bestuur. Het betreft het socio-economisch programma uitgewerkt door de Afrikaanse Unie voor de verwezenlijking van de Millenniumdoelstellingen voor de ontwikkeling (MDO) die in 2000 werden vastgelegd door de Verenigde Naties met 2015 als realisatiehorizon.

De oprichters van het NEPAD geven toe dat een verantwoordelijk en degelijk bestuur van essentieel belang is om de hinderpalen te overwinnen die de ontwikkeling van Afrika belemmeren. Regeringen die aan geen enkele controle onderworpen zijn, verspilling van middelen en corruptie zijn lange tijd nefast geweest voor een duurzame economische groei en rechtvaardige sociale ontwikkeling in Afrika.

Er bestaat bij de parlementsleden van Afrika en Europa een grote consensus over het feit dat het parlementair systeem ingeschakeld dient te worden voor een geslaagde uitwerking van het NEPAD, en van de doelstellingen van goed bestuur in het algemeen.

In haar resolutie steunt de Assemblee de in Afrika en Europa overeengekomen inspanningen om de rol van de parlementen te verstevigen voor de bevordering en het toezicht op het NEPAD en de procedures verbonden aan de toepassing ervan, alsook om een beroep te doen op de steun en de medewerking van de bevolking.

Rellen in Europese steden: lessen en reactie van de Raad van Europa (Resolutie 1657)

Met het fenomeen rellen worden collectieve gewelddadigheden bedoeld die zich afspelen in openbare ruimtes en de vorm aannemen van aanvallen tegen individuen die behoren tot een etnische groep en/of tegen de politie, en die vergezeld gaan van vernieling en plundering.

Dit fenomeen is meestal het gevolg van een combinatie van verschillende factoren zoals armoede, werkloosheid, een onaangepaste en ongezonde stadsplanning, een toenemende discriminatie en een verslechtering van de relaties tussen de politie en de inwoners.

De Assemblee stelt vast dat het een Europees fenomeen betreft vermits er de laatste drie jaar rellen geweest zijn in verschillende Europese landen. Het werd door de regeringen evenwel nooit aangepakt als een algemeen probleem, maar eerder als plaatselijke en op zichzelf staande randverschijnselen.

De Assemblee meent dat de oprichting van een nieuw Europees Centrum van middelen voor de stedelijke veiligheid het mogelijk zou maken aan informatiedeling te doen om zo efficiënte beleidslijnen uit te stippelen.

Andere noodzakelijke maatregelen voor een preventieve aanpak van rellen zijn: de versteviging van de lokale overheden bevoegd voor stadsplanning of verbetering van de openbare diensten, de uitwerking van strategieën ter bestrijding van elke vorm van discriminatie, de opwaardering van de relaties tussen de Staat en zijn burgers via de politie.

Volksvertegenwoordiger Daniel Ducarme was rapporteur voor advies voor de commissie leefmilieu, landbouw en territoriale aangelegenheden. In zijn advies deed hij opmerken dat wij in Europa inderdaad te maken hebben met toenemend stedelijk geweld, dat het gevolg is van een “mal de vivre” in combinatie met factoren verbonden aan een stijgende werkloosheid, het nietsdoen van de jongeren, en vooral aan integratieproblemen en sociale uitsluiting. In zijn advies stelde de volksvertegenwoordiger twee amendementen voor. Met een eerste amendement wil hij het belang onderstrepen van de instelling en/of versteviging van de interculturele en interreligieuze dialoog. Met een tweede amendement vraagt hij aan de openbare overheden maatregelen te nemen voor de uitwerking van een integratiebeleid voor migranten. Hij is er immers van overtuigd dat een daadwerkelijk integratiebeleid efficiënter is dan enkel programma's gericht op vorming. *(De tekst van de resolutie werd in die zin aangepast).*

Het bevorderen van de inspraak van kinderen in beslissingen die hen aanbelangen (Aanbeveling 1864)

Voor de Assemblee is inspraak een fundamenteel recht van het burgerschap en maken kinderen deel uit van de gemeenschap van burgers.

De Assemblee wenst dat alle beslissingnemers rekening houden met de meningen, wensen en gevoelens van kinderen - zelfs van de jongsten onder hen. Kinderen kennen beter dan wie ook hun leven, hun noden en hun bekommernissen.

De Assemblee meent dat er naar kinderen moet worden geluisterd en dat zij inspraak moeten hebben in beslissingen in alle domeinen, maar vooral in het gezinsleven, de gezondheidszorg, adoptiekwesties en -procedures, de opvoeding, het gemeenschapsleven en de toegang tot justitie en de diensten ervan.

De regeringen van de Lidstaten worden onder meer uitgenodigd om in een nationale strategie acties uit te werken om kinderen meer inspraak te geven in beslissingen die hen aanbelangen. Zij worden ook uitgenodigd om dit recht van het kind door alle openbare overheden en diensten te laten toepassen op alle levensvlakken.

De Assemblee vindt dat de inzet voor de inspraak van kinderen gekoppeld moet worden aan de afschaffing van wetten die het kind als menselijk wezen denigreren. De regeringen van de Lidstaten worden dan ook gevraagd om een expliciet verbod in te voeren op lichamelijke straffen en vernederende behandeling van kinderen, zelfs binnen het gezin.

Vragen aan het Ministercomité (Resolutie 1658)

Met de goedkeuring van Resolutie 1583 (2007) had de Assemblee de bedoeling haar werking en de medewerking van haar leden te verbeteren via een aantal maatregelen die het de leden mogelijk maken een actievere rol te spelen in haar werkzaamheden. Zo krijgen de parlementsleden meer mogelijkheden om het woord te nemen tijdens de debatten, die ook aantrekkelijker en levendiger worden gemaakt. In het Reglement van de Assemblee werd een bepaling gevoegd inzake spontane mondelinge vragen aan de voorzitter van het Ministercomité.

Met de praktijk inzake spontane mondelinge vragen aan de voorzitter van het Ministercomité werd voor het eerst uitgepakt tijdens de zitting van januari 2008. Het bleek een succes te zijn zowel voor het Ministercomité als voor de Assemblee, waar het een grote belangstelling opwekte bij de parlementsleden. Sinds de zitting van juni 2008 heeft het Bureau van de Assemblee beslist om de regels te wijzigen inzake de interventie van de voorzitter van het Ministercomité tijdens de zitting en de praktijk van de spontane mondelinge vragen te veralgemenen. Met deze resolutie wil de Assemblee haar Reglement in overeenstemming brengen met de gevolgde praktijk.

* * * * *